

ÖSTERHANINGE BÅTKLUBB

HÖSTLOGGEN

2004

Nyheter

- 4 ÖBK:are på andra plats i
Gotland Runt
22 Soling-EM 2004

Klubbinformation

- 6 Nu är det nästan klart!
25 Tävlings säsongen 2004

Berättelse

- 8 Sankt Anders, Sankt Peter,
draken och så jag
19 ÖBK:are på kanalresa i
Sydfrankrike

Trosaeskadern

- 10 Minnesbilder från
Trosaeskadern

Intervju

- 12 Mensch! Vad gör du med
din båt? Vi ser dig aldrig!
18 Får vi presentera Kathinka

Ungdomssektionen

- 14 Jollevältning
15 Terapivecka för getingfobiker

Anslagstavlan

- 16 Anslagstavlan 1
27 Anslagstavlan 2

Klubbholmen

- 17 Sommaren 2004 på
Klubbholmen

Höstrusket

- 24 Bildgalleri – segling
26 Bildgalleri – fest
28 Propellern, den verkligt
trevliga motorgångstävlingen!

Telefonlista

- 29 ÖBK:s styrelse/kommittéer
2004

ÖSTERHANINGE BÅTKLUBB LOGGEN

Ansvarig utgivare

Margareta Björklund
087762300@telia.com

Layout

Carolin Platzek

Redaktion

Kristina Holst
Carolin Platzek
Lars Generyd
Lars Johansson

Tryck

Vendelsö Tryckeri AB
Haninge

Ja, så har vi återigen haft en helt vanlig sommar med ömsom sol, ömsom regn. Jag hoppas trots det att semestern till sjöss har givit den rekreation och vila som så väl behövs efter ett arbetsår. När Du läser Höst Loggen har även våra kära flytetyg fått sin vila på land och vi börjar så smått att tänka på kommande sommar.

Våren var mycket aktiv med färdigställande av klubbhuset Berget, ungdomssektionens jolleskjul samt inklädningen av korvkiosken. Bryggkampen och invigningen av Berget avslutade säsongen på land.

Deltagandet vid invigningen av vår klubbstuga slog alla ställda förväntningar. Styrelsen hade planerat för c:a 80 personer och tyckte det var mycket. Vi blev 160 st som ville vara med och inviga klubbhuset Berget i den varma försommarkvällen. Ett stort tack till alla som hjälptes åt med partytält, uppbyggande av stolar och bord, som visade sig vara en bristvara vid den här tiden på året då student- och bröllopfester är legio.

Under vintern planeras att rusta det gamla skolförrådet där ungdomssektionen förvarar materiel. Huset har satt sig, en hörnsten har givit vika och åkt ner i diket

och även i övrigt behövs en ordentlig upprustning.

Vi kommer också att försöka med viss ”kursverksamhet”. Efterfrågan finns och när vi nu har en egen ändamålsenlig lokal kan vi ju alltid försöka. Följande kurser/information är efterfrågad. Konservering av motorer, el ombord, uppfräschning av navigationskunskaper där endast kvinnor deltar, meteorologi så vi förstår att tolka meteorologen rätt. Tolkning av kappseglingsregler som revideras nu vid årsskiftet. Med utskicket för Önskan om bryggplats kommer även en enkel anmälningsblankett till kurser/informationskvällar att medfölja.

Nästa år fyller ÖBK 50 år, födelsedagen är den 28 december 1955. Det måste vi fira men hur och när på året är ännu inte beslutat. Kom med förslag om tidpunkt och plats.

Så vill jag önska alla ÖBK-are en aktiv och givande torrsättningsperiod.

Margaretha

ÖBK:ARE PÅ ANDRA PLATS I GOTLAND

Att köpa ny båt gör man inte varje dag! Planerna på att testa båten i ett Gotland runt tog form i april då jag såg att det fanns en liten chans att hinna få båten i seglingsdugligt skick till juli. Men logistiken var mer omfattande än vad jag räknat med. Att knyta upp en besättning samtidigt som båten skulle byggas klart skapade en stress som gjorde det svårt för mig att njuta. Ända till sista timmen före start pågick bygandet med att montera

navigationsinstrument och skruva dit de nödvändigaste beslagen. Hur vi på kvällen före start fick lite tid över för att en dag i förväg fira min födelsedag på värds huset är en gåta.

På startdagens morgon åkte vi som tur var ut på en sista liten kontrolltur vilket resulterade i ytterligare en lång åtgärdslista. En timme innan start stagade vi blixtnabbt om riggen. Sen for vi ut till

start medan jag i mitt inre försökte fundera ut vad jag eventuellt hade glömt.

Gotland runtstarter brukar vara ganska stökiga historier så även den här. Vid 10 minuterskottet fyllde jag år på riktigt. Det finns antagligen bättre tidpunkter och platser att fylla jämt på än en Gotland runtstart. Vi kom fint iväg i fältet och trots en del provisoriska lösningar fungerade båten som det var tänkt. Trots det hade jag svårt att njuta av den imponerande synen av flottan som i solskenet gav sig av ut mot Alma.

Själv oroade jag mig för att något skulle gå sönder. Men sjölivet stärker själen

och kroppen med, sägs det och efter att vi seglat fel väg efter Gunnarsstenarna struntade vi i våra konkurrenters förehavanden och koncentrerade oss bara på att ta båten runt ”ön” snabbaste vägen. Det var först då som min stress släppte och jag mentalt kom ikapp och kunde börja njuta av seglatsen.

Efter enguppig och mörk Hoburgsrundning blev det nerförsbacke hemåt i form av medvind. Solen gick upp och vi fick

en kanonfin dag som lockade delar av besättningen till helkroppstvagning på badplattformen iförda endast livsele. Tack och lov att vi då var ensamma på havet. Folk utan solglasögon blev bländade!

Efter Visby ökade våghöjden rejält fast vinden aldrig gick över 12m/s. Vi seglade båten som en stor windsurfingbräda och försökte ”fånga” varje våg för att pressa ut maximal fart. Ibland ”försvann” loggen då givaren ofta var i luften. Det var fantastiskt skoj! En annan emotionell höjdpunkt var sista benet in mot mål och ovissheten om vi skulle få målskott eller inte.

Det är egentligen konstigt hur en sådan enkel sak som en rejäl knall kan orsaka sån eufori hos en trött besättning. Att sedan mitt i natten efter välförättat värv, trött, orakad och skitig släntra in på seglarbaren och dricka en öl tillsammans med andra GRtuffingar är också bra för välbefinnandet. Att sedan kröna Gr-äventyret med att från en scen ta emot folkets jubel och få en rejäl buckla får förstås ambitionsnivån att växa än mer.

Vi lär nog komma igen till 2005 Gotland Runt. För det här var skoj! Hoppas bara att vi då blir fler ÖBK båtar som ställer upp.

Lars-Göran på Vahine!

NU ÄR DET NÄSTAN KLART!

När detta skrivs, veckan före Alla Helgons Dag, är arbetet med restpunkterna på Klubbhuset i full gång. För att det nya skall efterlikna det gamla så mycket som möjligt har vi krav på oss att mura upp en mur som skall se ut som en gråstensmur. Sulan som muren skall stå på är påbörjad. På denna ställs lecablock vars yta behandlas med cement för att få gråstensliknande former.

Slutligen blir det målning med en tjärliknande färg. Själva huset är klart så när som på att två ventilationsöppningar skall tas upp.

För att vi skall klara kravet på handikappanpassning kommer vi att fylla upp området mellan huset, toan och altanen med fyllnadsmassor och sedan lägga ut singel.

Inne i huset kommer belysningen att kompletteras.

Kjell Björklund

Vill Du hyra klubbhuset?

*Efter förfrågan från medlemmar om det går att hyra klubbhuset har styrelsen i oktober beslutat att **medlem får hyra klubbhuset för 200:- + städning.***

Bokning sker tillsvidare hos Margaretha
E-post 087762300@telia.com, **eller per tel. 776 23 00.** På klubbhusets anslagstavla är alla bokningar uppskrivna.

Styrelsen

Ordning och reda i klubbhuset!

Rätt ofta tittar jag in i klubbstugan och nästan varje gång står det odiskad disk i hon eller hela diskställen överbelamrat med disk. Stora lerkokor indragna över hela golvet. Det blir till att plocka disk och städa. Även soporna är kvar och står och luktar. Som ni vet har vi ingen sophämtning vintertid varför var och en måste ta med sig sina egna sopor hem.

Var och en måste även diska och ställa undan efter sig. Att ta av sig skorna innanför dörren precis som hemma kan inte vara så svårt. Jag tycker att dessa saker är så självklara att det inte borde behöva påpekas.

Margaretha, trött på att städa efter vuxna människor.

Sankt Anders, sankt Peter, draken och så jag.

J. P. Å. Persson

Sedelärande berättelser brukar ha ett återkommande tema där kampen mellan det onda och det goda är det centrala. I sådana storys brukar det nästan alltid förekomma en eller flera goda hjältar som nedkämpar onda makter, oftast mot hopplösa odds. Det onda symboliseras ofta av ett mytiskt odjur som har oöverbärliga krafter. Trots det brukar hjälten alltid vinna i slutändan. Dessutom är hjälten vanligtvis i början på historien alltid hopplöst underlägsen den onda makten för att till slut i en dramatisk slutstrid lyckas rädda hela landet och belönas med prinsessan och halva kungariket.

Här kommer vår marina variant på sankt Göran och Draken. Läs den gärna framför stereon med Örjanslåten på högsta volym så kommer ni garanterat i rätt stämning. Om det sedan går att finna någon sensmoral eller dra någon användbar lärdom ur följande skröna överlämnar jag till läsaren att avgöra.

Det tragikomiska dramat, som är helt autentiskt utspelades i skymningen en tisdagskväll utanför Gotlands sydsida i den lutande sittbrunnen på L-G Nilssons

nya båt. Varken platsen eller tidpunkten gjorde att vi hann sälja några biljetter till den helt orepererade föreställningen. Den hade så att säga mer karaktär av "happening".

I rollerna som sankt Göranssonerna hittar vi Anders Åhman och Peter Lindevall. Draken spelades av en vildsint och oberäknelig livflotte. Själv hade jag en liten biroll vid rodret och agerade dessutom interaktiv publik.

Alla som seglat Gotland Runt vet hur svårt det är att placera livflotten så att den inte är i vägen. Vi började med att ha vår på taket men då såg vi inte vart vi seglade. Därefter lyfte vi ner den i sittbrunnen men väl där snubblade vi ständigt över den. Eftersom vi inte hittade någon bra plats blev lösningen att vi flyttade omkring eländet till den plats där den för tillfället var minst i vägen. Då vi kryssade med båten blev det därför ganska många "flottflyttningar" och eftersom flotten var tung och vi dessutom trötta, var det antagligen ursäktligt att vi inte upptäckte det lilla diskreta snöret från höljet som hade fastnat i skotskenan.

I ett flottlyft började därför paketet helt oväntat att ticka som en sån där klassisk tidsinställd filmbomb. Vi tre som var uppe i sittbrunnen stelnade till och undrade vad som var på gång. Därefter exploderade flottförpackningen med en smäll och ut kom med ett starkt väsande, en fornhistorisk drake.

Dramats ädla riddare, Anders och Peter reagerade blixtnabbt på attacken. Med heroiskt dödsförakt kastade de sig över monstret och började fristilsbrottas för att driva tillbaka det in i sin håla (förpackningen) medan jag började skratta hysteriskt från min vid rodret upphöjda position på lovartsrelingen. Synen från första parkett var helt enkelt obetalbar. Anders som var i hård närkamp med flotten delade inte alls min muntration utan skrek irriterat till mig "Det här är fan i mig inte roligt".

Men tanken på att bli knuffad av båten eller i bästa fall, tvingad att segla resten av tävlingen med en uppblåst livflotte med blinkande varningsljus högst upp i sittbrunnen blev för mycket även för min självkänsla. Tänk om någon fick syn på eländet? Man hade ju fått skämmas! Jag nyktrade därför snabbt till och skrek "släng in den i ruffen medan tid är"! Jag var helt enkelt rädd för att förlora kontrollen över båten. Som tur var följde de inte mitt förslag. Martin och Lars-Göran som befann sig därnere skulle antagligen, utan att ens ha hunnit blinka, funnit sig klistrade som frimärken mot bordläggningens insida.

Goda råd var nu dyra och behövdes snabbt! Anders skrek "hit med kniven"! Han ville i bästa sankt Göranstil utdela nådastöten och helt enkelt skära halsen av draken/flotten medan Peter, med baken i vädret, halvvägs in i gapet på monstret

från inandömet skrek "vi slänger skiten överbord".

Nu började flotten få övertaget. Riddare Anders ropade högre och mer enträget efter sitt svärd (brödkniven). Jag vägrade lika envist att tillmötesgå hans begäran. Flottar är dyra prylar! Riddare Peter var nu nästan helt uppäten. Kaoset var fullständigt. Då kom vi på att det brukar finnas en manuell uppblåsningfunktion i räddningsflottar och där luft går in måste det också gå att få ut luft.

Så vi gjorde en blixtnabb kompromiss. Skeppare L-G som nu vaknat av tumulter fick vi att slänga upp en gaffel från pentryt. Den gav han för säkerhets skull till sankt Peter inne i drakens buk eftersom sankt Anders fortfarande starkt var inne på knivlinjen och inte kunde anses som fullt tillräknelig med ett dylikt verktyg i händerna. Och se, djupt inne i buken hittade sankt Peter drakens akilleshäla, den manuella luftventilen som han tryckte in gaffelns kortända i. Draken/flotten blev snabbt slakare och gav sedan slutligen upp livsandan med en långdragen fjärt. Den hårda kampen var över och vi drog en lättadens suck. Det enda som återstod för oss var att städa bort spåren efter striden, få ordning på båten igen samt hoppas att inga utomstående sett den spektakulära och mycket pinsamma föreställningen.

Som vanligt i sedelärande berättelser segrade åter de goda krafterna över de onda. Fast vi räddade inte landet, fick inte ens ett halvt kungarrike i belöning och några prinsessor såg vi aldrig röken av. Däremot räddade vi en bra placering i årets Gotland Runt. Det räckte gott för oss!

Mikael Lindh

Besättningsman på Vahine.

MINNESBILDER FRÅN TROSAESKADERN

Hustrun och skepparen kastade loss från bryggan i Vadviken på torsdag förmiddag med förhoppning om att i den goda nordvinden segla ikapp övriga båtar som vi trodde hade legat på klubbholmen. Det visade sig senare att på grund av det ihållande regnet så hade de flesta valt att stanna kvar i Askvik och ”provinviga” nya klubbstugan, vilket under rådande väderförhållanden nog var ett klokt beslut.

Det blev en fin segling i den friska nordan ända till ”Draget” och när vi hade kommit igenom så låg hela ÖBK-flottan redan på plats vid ett av de populära förtöjningsbergen.

Kvällen blev sedan som vanligt trevlig, några trotsade kylan och grillade och åt ute, medan vi föredrog att njuta middagen i Marelins ombonade kajuta.

Kaffe med tillbehör blev det ändå utomhus och samtidigt utsågs vilka som skulle skriva om årets segling till Trosa där vi skulle skriva första dygnet.

Fredag morgon var klar och solig men den kyliga luften och iskalla vattnet skrämde inte en del våghalsar som tog årets första ”hygiendopp”

Själva tyckte vi att bastun i Trosa kändes mer lockande och släppte loss som

första båt och gled i maklig takt ut mot Landsort, där vi faktiskt hade spinnakern uppe en liten stund. Vid Galthålet fick vi lite vind och direkt började en ”liten kappsegling” som dock fick avbrytas ute vid Röko där vinden helt tog slut.

Efter en lång säkerhetssväng runt Midgrund, en av de gånger då man önskade att man hade kartplotter, och strax innan vattnet blir Trosagrönt, hissade vi på en kort stund igen, men det blev tyvärr ingen fart på skutan. Batteriladdning och varmvattenproduktion fick bli dagens sista aktivitet på båten.

I Trosa besökte vi förutom några affärer också den konstutställning som pågick på Stadshotellet. Priserna var låga så vi köpte två akvareller av en lokal konstnärinna.

Som vanligt gled det in några kända båtar från TBK och för oss blev det kul att få träffa Toodeloo, Gula Änkan, l'Escargot och några till igen.

Efter bastu och några stänkare i sittbrunnen intog vi sedan traditionsenligt restaurang Fyren igen där några båtar raskt fick nya namn: vad sägs till exempel om Marelins som fick heta Vaselin??

Kvällen blev som vanligt trevlig med god mat och dryck och det var inte svårt att somna denna kväll i ruffen.

“Vilka kan segla förutan vind?” Jo, vi som åkte till Trosa!

Lördagsmorgonen bjöd på fortsatt kyligt väder men en tidig promenad till tobaksaffären och en färsk morgontidning i sittbrunnen är ju alltid en trevlig start på en ny dag. Innan förmiddagshimlen mulnade släppte alla loss ungefär samtidigt med Mysingen och kanske Rånöhamn som nästa mål.

Som vanligt fick man se sig distanserad av Flashdance. Vi hade förstås bara focken men ändå...

Vaselin...förlåt Marelin tog en liten genväg upp mot Galthålet över för oss okända och enligt kortet grynniga vatten, men vi tog den vanliga rundsvängen runt Midgrund igen. Vinden räckte precis till Galthålet men där fick vi motorera in till och igenom Dragets kanal. Nu hade himlen blivit kolsvart och precis när vi lunchat åkte de nyinköpta överlevnadsoverallerna på för nu blev det ett

riktigt uselt väder med störtregn, dålig sikt och motvind.

Det blev en lång, tråkig och innehållsfattig motorgång ända hem till Vadviken på Dalarö igen och den egna bastun värmdes gott när vi så småningom hade gjort båten klar.

Vi seglar gärna nästa år igen i förhoppningsvis sol och halvvind!

Vid pennan

HG Ivarsson på Linnea

Mensch!!! Vad gör du med din båt? Vi ser dig aldrig!

*I*vår klubb är det oftast samma människor som är aktiva och deltar i klubblivet. Men det finns många klubbmedlemmar som vi aldrig ser och som har ett mer hemligt båtliv. Till vad använder de sina flytetyg är frågan som Loggen ställer? Vi pratade med Åke Nordensjö på Prickenbryggan som har en gul öppen båt vid namn Trutta dvs öring på latin.

Åke, varför ser vi dig aldrig?

-Antagligen av den enkla anledningen att jag inte varit ute så mycket i år. Jag använder min båt främst till fiske och 2004 har varit ett dåligt fiskeår.

Har du som är expert några tips på bra fiskeställen?

-Expert är väl att ta i! Men jag som är förtjust i att fiska havsöring brukar hålla till mycket i vattnen kring Ålö och Rånö.

Det är ju ganska långt bort. Finns det inga bra fiskevatten på närmare håll?

-Hm! Vid Gråmossa går det bra att bottenmeta aborre och i de långgrunda vattnen vid Sandemar brukar det faktiskt gå bra att vårfiska havsöring. Ett annat bra ställe är vattnen kring Långarn på Horsfjärden. Sundet vi Björnö utanför Askvik är ett bra strömmingsställe tidigt på våren.

Vad är det som gör havsöringen så intressant att fiska?

-Det är en väldigt god ädelfisk som är ganska svår att överlista. Dessutom går

Åke Nordensjö med sin hund Sirka

den till både vår som höst vilket gör att man får två fångstsäsonger i en.

Vi andra i klubben deltar i en massa tävlingar och upptåg. Finns det något liknande för fiskare?

-Javisst! Gålö Havsöringscup är ett bra exempel på hur man kan tävla i fiske. Den arrangeras både vår och höst .

Vi har hört larmrapporter om utfiskning. Har du märkt något av det?

-Det kan nog stämma att det är mindre

fisk nu men vad det beror på vågar jag inte spekulera om. Det pratas mycket om säl, skarv och utfiskning. Troligen är det en kombination som orsakat fiskbristen.

Fiskar du något annat än havsöring?

-Nej! Det jag går in för är främst öring och aborre. Får jag gädda så är det mest av misstag. Men när du för det på tal. Jag funderar faktiskt på att börja fiska gös i Lännåkersviken. Det är viken som syns från dalarövägen före avfarten till Gålö.

Men om man inte har någon bra fiskebåt. Vad gör man då?

-Inga problem! Det går jättebra att meta aborre direkt från bryggorna här i Askvik.

Tack, för samtalet Åke och lycka till med fisket.

”Från oss alla till er alla”

Ett jättestort tack från oss ÖBK-seglare för att ni i *Gålö Båtklubb*s *tävlingskommitté* under såväl vår som höstsäsong arrangerar öppna, lättillgängliga och oprentiösa onsdagskappseglingar för alla oss seglare i närområdet. Det är jättetrevligt att lägga ut från hemmahamnen på onsdagskvällen och under lättsamma former ges möjlighet till avkopplande och enkel kappsegling. Vi är övertygade om att era insatser har stor betydelse för den lokala breddseglingen.

Hälsningar från ÖBK-seglarna.

Man behöver inte åka till Skansen för att nyfiket få trycka näsan mot glasrutan in till djuren. Det räcker med att åka till Torvalla.

Så kändes det i alla fall när vi i lunchen på en simtävling släpade in två optimister i bassängen. De stora fönsterna in till caféet fylldes av simmare som rynkade pannan åt de konstiga typerna som invaderat deras tävlingsbanor.

Varje år har ungdomssektionen jollewältning i Torvalla. Alla får då chansen att pröva välla och rätta upp jollen i något mildare förhållanden än i Askvik i början av april. Simprov på 200 m med kläder och flytväst blev det också. Dessutom har vi väldigt kul tillsammans.

Själva vältningen och simningen brukar gå väldigt fort, så det blir mycket tid för lek, både organiserad och spontan. Att ta sig runt masten på optimisten (utan att båten välter) är en klassiker. Även äldre seglare och ledare lyckades ta sig runt utan alltför stora problem (hur många stilpoäng det blev bör jag däremot inte

nämna...) Något annat som brukar vara poppis är att sänka den osänkbara optimisten. Än så länge har vi inte lyckats. I år fick vi ner nästan hela seglargruppen (ca 20 st) innan båten flög upp igen som en kork. Det är säkra båtar vi har att göra med, tryggt att se för en nybörjare. Mindre bra är att de gör ont att få i huvudet. Som tur är har vi hållbara seglare...

Om vi verkligen var så farliga vet jag inte. Visst såg de vita seglen malplacerade ut i simhallen och visst lät vi en hel del. Men hur ska man kunna ha kul utan att ge ifrån sig ett glädjeskri då och då? Nej, vi var nog en ganska trevlig lunchunderhållning. Förhoppningsvis lyckades vi till och med få någon av fönstertittarna att bli mer intresserade av vad segling är för något. Kanske blir vi ännu fler till nästa år...

Hälsningar från Karin, ledare i ungdomssektionen... (bland annat).

TERAPIVECKA FÖR GETINGFOBIKER

'Vi är små getingar vi, bzz bzz...' Eller var det humlor? På årets seglarläger var det utan tvekan getingar. Framför allt i mattältet. Det var intressant att se hur seglarnas beteende utvecklades under veckan. I början sprang de omkring. Slog och viftade. (Okej, jag erkänner. Jag var värst av alla...) I slutet av veckan tittade de på mackan och suckade. "Dumma geting, det där är *min* mat!" Sen tog de en tugga av den getingfria delen av mackan.

Getingarna var garanterat flest på ön under veckan, men vi var riktigt många vi med. Hela tjugo seglare lyckades vi skrapa ihop. Många nya har kommit till under året, det är kul! Men minst lika kul är det att ha alla gamla kvar, de som vet hur ett läger *ska* gå till. Hur skulle vi annars få till badandet av vissa personer (som inte ska nämnas vid namn), vattenkrig under allt för varma seglingsdagar, maffia och polis, charader, stjärnskådarnatt, tutiluren, morgongympa... Tänk vad mycket vi skulle missa!

Lite nytt ska det alltid vara. I år blev det bl a stövelkastning. Något jag rekommenderar för dem som behöver extra träning för magmusklerna, ni kommer definitivt att få skratkramp. Det hela går ut på att slänga en stövel mellan benen och över ryggen. Stöveln ska alltså flyga åt samma håll som dina tår pekar när du kastar, något som stöveln ofta har lite svårt att förstå i början. (Bra tips till festkommittén för midsommarfemkampen!)

Även på vattnet blev seglarna utsatta för nymodigheter. Seglarvarianten av fotboll, "seglarboll", resulterade i lägrets största vattenkrig. Kombinationen av för mycket värme och för lite vind var nog orsaken till

det. (Och med tanke på att det var vi ledare som startade allt ska vi nog inte klaga för mycket...)

Dagar med lite mer vind gav vi oss ut på fjärden för bl a "kommandosegling" eller "följa Johan". En ledarbåt åker först och alla följer efter. Dessutom ska de göra samma sak som ledarna. Sitter ledaren långt fram ska seglarna sätta sig så långt fram de kan (UTAN att välta!), står ledaren ska de stå upp osv. Till en början var vi snälla och gav dem lätta övningar, övningar som ska hjälpa dem att hitta rätt balans i båten för att kunna segla snabbare.

Då de började känna sig hemma i båten fick de svårare uppgifter: krypa fram och spänna kicken, trä i en litslina, byta spribom med en kompis eller varför inte byta hela båten?

Något som lägret inte gjorde. En kvarts regn sammanlagt under hela veckan. Det är klart att det var tvunget att spöregna sista dagen då vi skulle packa ihop allt. Blåste gjorde det också, så snipen kapsejsade på vägen hem. Tur att det satt erfarna seglare i den båten!

Trots spöregn, getingar och hemlängtan överlevde alla seglare lägret. Vi ledare också. Dessutom tror jag att alla har haft väldigt kul. Men allt det roliga är inte slut bara för att lägret är över.

Vi har hela hösten framför oss med seglingar, KM och disco, och i skrivande stund är det faktiskt bara fyrtioåtta veckor och tre dagar kvar till nästa läger. Det är inte så långt. Du behöver bara räkna till 29 289 600 sen är det dags för seglarläger igen!

Karin Evers

Resultat Bryggkampen 2004

	Fyren	Båken	Pricken	Bojen
Bryggkappen	1p	2p	4p	3p
Ankringsövning	3p (1,5m)	4p (0 cm!)	1p (ca 7m)	2p (ca 3,5m)
Triss	1p	4p	3p	2p
Tipspromenad	2p	3p	4p	1p
Optimistjolle	2p (Malou)	4p (Jossan)	3p (Kalle)	1p (Marcus)
	=9	=17	=15	=9

Nya medlemmar i ÖBK

Vi hälsar

Stefan Persson, Martin Ridal, Christer Norrman,
Mats Silwing, Kenneth Kjernholm, Claes Hulting
Mattias Jansson, Rikard Ranängen, Mats Norlin, David Selin, Thomas Gidlöf,
Fredrik Hägerstrand, Christina Thelin, Mikael Lind, Tommy Carlsson,
Stefan Lundqvist

hjärtligt välkomna till oss

**Tack för en strålande
invigningsfest och en mycket
trevlig bryggkamp. Vi ber
om en tacksam hälsning till alla
arrangörer.**

*Med vänliga hälsningar
Lena Sandh med make Per-Olof
Andersson*

SOMMAREN 2004 PÅ KLUBBHOLMEN.

Båt-vädret sommaren 2004 har varit bland det sämre kan sägas i tre ord, blåsigt, blåsigt, kallt men trots det har ungefär lika många båtar som tidigare år hittat dit ut. Nog om väder och vind.

Av de planerade arbetena har bad och räddningsstegar monterats på de

Stickan testar badstegen

båda bryggorna, vilket verkar ha varit till stor nytta och nöje. Vidare har skogsavverkning av ett antal torra och fallfärdiga träd skett med Kjell B som höll i motorsågen med bravur, men fortfarande finns det torra träd och sly att avverka nästa sommar.

Minkfällor har inköps och satts ut på två ställen men vi måste nog lära oss hur vi skall lyckas med att få någon mink att gå i fällan., det finns tydligen någon som ej tycker om detta då viss vandalisering av fällorna har skett. Kanske det är någon djurrättsaktivist som inte förstår vilken skada minken gör på häckande fåglar. Kanske vi har skrämt dem, för glädjande är att ingen mink har setts på vår ö i år.

Små-fågel-livet har ökat kraftigt med vacker vårsång sedan vi har satt upp ca. tio holkar runt ön, nu har även en skräkholk satts upp. Sjöfågelbeståndet är där emot

kraftigt reducerat mot vad det var för 5-10 år sedan, så nu får man vakna på normalt sätt, inte till deras kvackande.

I skrivande stund har arbetena med bryggorna ej utförts men ska ske i höst enligt Robban och Börje.

Ett vårdträd bestående av en gran har planterats av Siv och Gunnar Johanssons flickor Anna och Åsa. Granen har Anna fått från Skansen på skogens dag år 2000. Hoppas den kommer att växa och trivas på vår granfattiga ö. Till nöje för de små har nya gungor satts upp, skänkt av fam.

M. Silwing. Anna och Åsa med nyplanterad gran

Groparna på södra delen av ön har livligt diskuterats hur de har blivit till allt från ryssugnar till gamla brunnar har föreslagits, lösningen kom i somras när Lasse Söderström berättade att i klubbholmens begynnelse hade dom eldat stora brasor där, där av groparna, så nu är det problemet löst.

Efter som det alltid är svårt att få ihop frivilliga till arbete på klubbholmen har jag ett förslag till styrelsen att vi återgår till det som gällde för flera år sedan. En brygga har arbetsansvar för det som skall utföras på ön, nästa brygga kommande år o.s.v. klubbholmensansvarig ska meddela resp. bryggbas, hur många som behövs till de olika arbetsmoment och verktyg som kan behövas.

Med hopp om en bättre sommar jubeleumsåret 2005

Stickan o Ewy

FÅR VI PRESENTERA KATHINKA?

De flesta av oss har antagligen sett den gamla, mycket vackra och välskötta mahognyracern som ligger på Prickenbryggan. Som lätt arbetssskygga plastbåtsägare blev vi på redaktionen lite nyfikna på vad det var för en gammal nostalgisk beckbyxa som hade både ork och träkunskap för att på ett så förtjänstfullt sätt ta hand om denna historiska kulturskatt. För nog måste det till en gammal beckbyxa med skepparkrans och vegamössa för att bevara en gammal mahognybåt i originalskick. Men, våra fördomar kom på skam för båtens ägare heter Anders Persson tillhör det yngre gardet i klubben trots att han nu vårdat Kathinka ömt i tio år.

Anders! Självt drömmer jag om att få äga den senaste båtmodellen på marknaden. Men du verkar föredra gamla båtar. Vad har du att säga till ditt försvar?

– Skratt! Jag är väl lite knäpp, antar jag. Mitt intresse för gamla veteranbåtar började med att jag övertog mina föräldrars gamla båt Pettersonbåt Pella. Min bror Ingvar som hade den innan mig är lika tokig och äger nu en ännu större Veteranbåt som heter Alarna. Man kan nog

påstå att vi Perssonsbröder fick intresset för gamla båtar med modersmjölken. Thomas, tredje brodern är dock lite av en avfälling som (tillfälligt?) bekänner sig till plastbåtslägret. Till hans försvar kan hävdas att de äldsta plastbåtarna nu också börjar bli veteraner!

Kan du beskriva Kathinka?

– Det är en sk Forslundare, byggd på Sjöexpressvarvet på Lidingö 1936. Det som är speciellt med just det här exemplaret är att hon “lyxutrustades” med fönsterramar av förkromad brons och en del andra smådetaljer eftersom hon var det årets utställningsbåt på båtmässan. Allt på båten är original utom Chryslermotorn som “bara” är 30 år gammal. De som vill kan för övrigt få beskåda henne på “Allt för sjön” givetvis med klubbens vimpel flygande från gösstaken

Oj, Det var inte dåligt! Är det inte ansvarsfullt att äga en sån här klenod? Jag menar, tänk om det blir en repa i lacken när ni lägger till?

– Båten skall brukas! Skador åtgärdas allt eftersom. Vi är ofta ute, främst på dagsturer som den ursprungligen konstruerades för. I reklamen från 1936 sägs det dock finnas

plats för två kojor under fördäck. Men själv så föredrar vi att sova på liggunderlag under sittbrunnskapellet. Det går faktiskt riktigt bra. Men det är klart! Det skulle vara skönt med en lite större båt med ruff.

Nu den klassiska träbåtsfrågan. Vårrustningen! Hur lång tid tar den?

– Faktiskt mycket kortare tid än vad plastbåtsägarna tror. Det går lika fort som för dom om man inte skall renskrapa och

det skall man inte göra för ofta. Det räcker om det sker vart 20 år, så där. Risken finns att gamla träbåtar annars blir för tunna i bordläggningen.

Lycka till med Kathinka, Anders, Hoppas hon får besök av många ÖBKmedlemmar på mässan!

ÖBK:ARE PÅ KANALRESA I SYDFRANKRIKE

I november -03 kom Mats och Ulla Norlin med förslag att besättningen på Mooring 5, Djurgården 5 kallad, som seglade i Turkiet-03 skulle företa en vin- och kulturresa på en inlandskanal

i Sydfrankrike hösten -04. Inger och Bengt Fryxell, Kristina och Nisse Holst och Margaretha och Kjell Björklund nappade direkt utan att egentligen alls känna till några detaljer.

Fredagen 24 sep -04 flög vi iväg från Skavsta till Carcassonne via London för att dagen därpå ta tåget till Narbonne där vår kanalbåt väntade på oss.

Vår båt, en Magnefique 1500 med måtten 14,50x4.10, innehöll fyra kabiner, tre toaletter, ett stort duschrumb, pentry och

salong för 8 personer. En trappa upp fanns ett stort soldäck där vi vanligen befann oss. Det fanns två styrplatser, nere och uppe. Vi använde endast den övre. Båten var försedd med bogpropeller,

men den gick sönder första dagen. Hytterna var försedda med såväl air-condition som värmesystem. Efteråt har vi förstått hur värdefullt det var att ha ett övre däck. Då ser man över kanalvallarna och kan beskåda de vackra landskapen. Saknar man det övre däck ser man inget landskap vilket är en stor del av behållningen.

Från Narbonne skulle vi gå till Trebes på Canal Du Midi. Denna kanal förbinder Medelhavet med Biscaya. Den invigdes

1682 så den fyllde 322 år i år. Jämfört med Göta Kanal är slussarna något mindre, 30x5,5 meter. Det kändes mycket lugnare att slussa här än i Göta Kanal.

Fransmännen har inte lika bråttom. Kanaldujet är 1,5 meter. Det finns ett stort antal valvbroar. Fri höjd i centrum är 3,3 meter så det gällde att ducka vid passage. Vid ett tillfälle gick vi igenom en tunnel som var 160 meter lång. Enligt vår kanalbeskrivning skulle vissa slussar vara handmanövrerade men alla vi passerade var mekaniserade, en hel del till och med automatiska. Man letade upp ett manöverskåp, tryckte in koden 1995, och så öppnades portarna, vi gick in, portarna stängdes, vatten fylldes på osv. Vi slussade sammanlagt 52 gånger.

När vi kom till Narbonne fick vi båten omgående vid 13-tiden. Därefter skulle vi proviantera vilket vi trodde skulle gå lätt men icke så. En delegation gav sig iväg

men upptäckte snart att i Frankrike stänger man en och en halv timme för lunch så det blev att vänta. Eftersom det var lördag öppnade en del butiker inte mer för dagen men ca 2 km bort fanns en storköpsbutik

som var öppen och hade god sortering.

Åtta personer kräver mycket. Det går åt 10-15 liter flaskvatten per dag, en hel del öl och vin. Sol, vind och 25-26 grader kräver vätska. Allt detta samt mat, bröd, grönsaker blir en hel del. Tanken var att hitta en taxi. Men detta misslyckades. Så vi fick köra provianten ca 2 km i varuvagnar på knaggliga gator.

Förbipasserande fransmän hade tydligen inte sett liknande ekipage, utan skrattade gott. Då mindes vi hur det gick till i Turkiet. När ett båtsällskap kommer in i en butik kommer personalen direkt fram och erbjuder sig att transportera varorna till båten och att också bära ombord kassarna.

Nåväl, vid 18-tiden kom vi i väg och passerade ett par slussar innan vi lade till för natten. Hittar man ingen kaj eller brygga att förtöja vid så går man in till kanalbanken, plockar fram två halvmeter långa spett och en slägga och så har man två pålar att förtöja vid.

Oftast åt vi ett mål om dagen på någon restaurang som man kunde hitta relativt lätt. Matbutiker var svårare att finna men det gick ingen nöd på oss. Många av oss gick upp i vikt under resan.

Hastigheten på kanalen är maximerad till 8 km/h, dvs ca 4 knop. En behaglig fart! Motorn behövde inte gå på högvarv.

Den var ljudisolerad och störde inte nämnvärt. Motorn värmer duschvattnet och vattentankarna rymmer ca 750 liter.

Så till själva färden. Kanalen går

mestadels genom vackert, odlat landskap. Huvudsakligen vindruvsodling. När vi var nere var det skördesäsong. Numera använder man sig av skördemaskiner. Dessa är höga fyrhjulsdrivna apparater som gränslar en vindruveplantrad i taget och under gång framåt skakar plantorna så att druvorna faller av och ramlar ner i

en behållare som transporterar upp dem till en stor tank. Vi såg nog ett hundratal skördemaskiner under resan.

Kanalen passerar många gamla byar och samhällen. I många av dessa fanns anläggningar för att ta hand om druvorna, dvs i huvudsak druvpressar och förrådstankar.

Många vinodlare annonserade om provsmakning och försäljning. Som vanligt kunde man köpa på flaska men man kunde också komma med en tom vattenflaska, typ PET, och få den fylld

med vin av något slag via en slang med pistolmunstycke. Det kan vara kul att ha gjort ett sådant köp, men det torde för vår del inte bli någon vana.

Vi hade soligt väder alla sju kanaldagarna men det var ofta skuggigt i kanalen för den går i en allé med höga tätt planterade träd. Ursprungligen planterades träden för att åsnorna som drog pråmar på kanalen skulle få en drägligare arbetsmiljö. Det vanligaste trädslaget utmed kanalen är plantaner, ett träd som påminner om lönn men stammen ser ut att vara militärt camouflagemålad .

Allmänt sett kan man säga att det är lugnt och avstressande att gå på Canal du Midi. Man slussar när det blir ens tur och man får inte köra mer än 4 knop så delar av besättningen promenerade ofta till nästa sluss även om den låg ett par kilometer bort.

Vi hyrde båten genom Christer Ericsson Charter som i förväg skickade oss god information. Båten kostade drygt 6000 kr per par. Flygresorna gick på ca 5000 kr per par.

OBS! Om man tycker om att blanda till Dry Martini så köp med Extra Dry Vermouth från Sverige. Gick inte att hitta i Sydfrankrike.

Kjell

Soling-EM 2004

ÖBK:are enda svenska besättning i Tönsberg!

Glada seglare efter målgång!

Med vår klubbseglingserfarenhet borde vi relativt sett kunna undvika sistaplatsen. Så gick snacket när vi i mörkret på fredagsnatten rullade in trailern/båten på tävlingsområdet.

Efter en kort sömn gick vi på morgonkvisten ner till hamnområdet och fann en livlig verksamhet.

I trängseln kunde man finna bodybuildade Ungrare från landslagsteamet vilket våra tjejer med förtjusning uppmärksammade, kromosomstora tyskar, sponsrade österrikare, team med egna coacher och team utrustade med specialbyggda rullande serviceverkstäder.

Där fanns också kändisar som förre amerikanske Os-guldmedaljören i Stare som överraskade oss med att prata en klingande göteborgska. Han visade sig vara svenskamerikan! Båtarna gick inte heller av för hackor! Här fanns gamla båtar, splitter nya båtar, båtar som packades ur specialsydda transportkondomer och överallt vecklades det ut massor av prasslande segel inför

inmätningen. Vem sa att Solingen är en död klass?

Inmätningen påminde om en smärre rättgång. Allt skulle bevisas. På golvet i ett stort klubbhus hade tävlingsledningen tejpatt upp en massa tejpmarker som de utgick ifrån vid måttagningarna. Det såg ut som förberedelser inför en avancerad danskurs.

Ganska ofta uppstod diskussioner om segelmåtten. Då kunde den förfördelade begära ommätning eller att tygmåttbandet skulle bytas ut mot en ståldito. Mycket tid gick också åt till att slå i regelböcker och att klia sig i huvudet. Allt skulle också efter bästa offentlighetsideal ske på engelska så att alla kunde förstå vad som sades. Många leenden syntes bland centraleuropeerna när vi svenskar ståndaktigt svarade på engelska när tävlingsledningen instinktivt gled över till norska.

Bästa platsen att knyta

nya seglarkontakter på var annars omklädningsrummet där vi stötte ihop med många färgstarka seglare. Den

Chokladdopade tyska seglare

häftigaste av dom alla var en tysk på 170 kg som såg livsfarlig ut. Trots sin enorma vikt var han supersnabb även i lätt vind, sas det. Han visade sig vara jättesnäll, en riktig spelevink som menade att hans höga vikt var hans största tillgång i seglandet. Han talade om att han aldrig kunde åka förbi en bensinmack utan att "chokladen talade till honom".

Då var han helt enkelt tvungen att svänga in och handla. Hans bror som för övrigt var smal som en sticka berättade att de fått byta rorsman när brorsan inte längre kom upp ur burkbanden.

Bra trimitips fick vi också av våra danska stugggrannar på campingen. Tre jättetrevliga killar som vi umgicks med hela veckan och som vi för övrigt tackade genom att helt fräckt tränga oss före dom i prislistan.

Det som var tankeväckande

med tävlandet på den här nivå var hur incidentfritt det är. Alla är proffs som vet att dueller kostar placeringar. Blev det plötsligt för trångt tog alla snabba beslut och innan man ens hunnit göra något själv var man fri igen och kunde fortsätta i eget majestät.

Men när det drog ihop sig till målgång dök det upp båtar från alla håll vilket gjorde att det slutänden bara var sekunder

mellan båtarna i mål. När vi väl förstod hur små marginalerna mellan bra och dåliga placeringar var seglade vi mer skärpt. Vårt värsta bakslag kom annars i en segling där maxtiden gick ut när ledarbåten hade en båtlängd kvar att segla.

Vi låg strax bakom på tredje plats. Det var bara att "bryta ihop och komma igen"! Starka strömmar var också en lurig faktor att hantera för oss ovana skärgårdsseglare.

Mellan seglingarna som gick långt ut på Oslofjorden badade vi. Bad var för övrigt behövligt då Solingen är en ganska fysisk båt och man lätt blir svettig. Själv glömde jag mitt använda underställ under kapellet efter en dags hårt seglande vilket efterföljande morgon höll på att ta kål på skepparen när han lättade på kapellfiken. Seglingarna var också publikvänliga.

En hel del åskådarbåtar låg ankrade vid rundningsmärkena och applåderade med kännarmin snygga manövrar.

Men allt har en ände. Vi hoppas därför att fler gånger få möjlighet att tampus mot Solingeliten och givetvis åter få representera vår kära klubb.

Besättningen på Ack So

Totalvinnarna från Österrike

höstrusket

Brauer/Åhman i Vision 2

Ebba Gul

Peter Lindvall i Marmaris

Björn Björling med sin nya Dehler 34

Bröderna Hammarkvist i X-it

Björklunds i Marelin

Göran och Malin i "Labben"

Löwgren i Lambada

H-G Ivarsson i Linnéa

Tävlingssäsongen 2004

Säsongen inleddes med Stora Bryggkampen i Askvik den femte juni. Årets grenar var Bryggkapp, Trissjolle match race, Optimist race för ungdomarna, Ankringsövning och Tipspromenad. Bryggkappen bestod av en lättam bankappsegling inne i Askvik. Det var trångt på banan och även i vissa båtar, men alla tog sig runt banan på ett eller annat sätt. Mer eller mindre vana besättningar utmanade varandra i spännande match race med Trissjolle. En del blev rätt blöta, men jag tror att alla hade skoj! Ungdomarna seglade bankappsegling med Optimistjolle. Ankringsövningen bjöd på både höjdpunkter och bottenapp. Tipspromenaden var lika klurig som alltid! Kvällen fortsatte med invigning av nya klubbhuset.

Ett stort tack till alla som hjälpt till med arrangemanget och till alla er som deltog och förhoppningsvis hade en trevlig dag. Framförallt ett stort grattis till lag Båken som välförtjänt kammade hem Bryggkampstrofén!

Skoja Cup togs hem av Micke Lindh, tvåa Sten Hansson och trea Lars Schelander, endast fem sekunder före Hammarqvist! Vandringspriset Skoja Cruising, som tilldelas bästa båt utan spinnaker på första varvet, gick till Sten Hansson.

Kräftköret den 14 augusti blev en vindfattig historia, där ingen av de startande båtarna hann i mål inom maxtiden. Vädret var omväxlande med både sol och störtkurar. På Höstrusket den 18 september startade man enligt omvänd LYS, tid på distans. En idealtid räknas ut i förväg med en

uppskattad vindhastighet och känd banlängd. Sedan släpps båtarna iväg så att de, i alla fall teoretiskt, ska gå i mål samtidigt. Första båt i mål vinner alltså, och det blev Micke Lindh. Tvåa kom Lars Schelander och trea Åhman/Brauer. Bara sekunder skiljde tvåan och trean!

Även motorgångstävlingen Bronspropellen kördes den 18 september, dock med endast två deltagande båtar. Ulf Sjögren vann före fjolårsmästaren Stig Asplund.

Micke Lindh fick en inteckning på klubbmästarpokalen. Tvåa i KM kom Lars Schelander och trea kom bröderna Hammarqvist.

Det var en del diskussioner kring fockavdrag i LYS. Reglerna för KM behöver ses över. Inte nödvändigtvis ändras, utan förtydligas så att de i tillämpliga delar överensstämmer med KSR.

Det kom även nya idéer om LYS-T; LYS med individuellt handikapp som i Golf. Tävlingskommittén tar till sig dessa tankar och idéer och återkommer i vårloggen med närmare information.

På Skoja Cup deltog 22 båtar, på Kräftköret 23, på Höstrusket 14 och i Bronspropellen två båtar. Totalt har 29 båtar deltagit i någon av aktiviteterna.

Tävlingskommittén genom Håkan

Kristina & Putte buggar loss

Janne & Gurli

Per Holgersson

Peter & Annika

Uffe in action

Björne & Fia + LarsGöran
(say no more!)

Lasse & Yvonne

Kerstin & Uffe

Fler Höstruskbilder finns att beskåda två veckor efter utgivning på klubbens hemsida www.obk.se. Välkommen!

Efterlysning, efterlysning, efterlysning!!!!

Entusiastiska klubbmedlemmar sökes som, tror på människokraft och tycker det är kul att umgås med ungdomar. Som inte har något emot att få lite skit under naglarna. Som vill förändra klubben och inte har nå'tt emot lite vattenkrig då och då. Då har vi aktiviteten för dig! Vi behöver bli flera som kan hjälpa våra ungdomar med vårustningen av deras jollar.

*Hälsningar Anders;
Sammankallande i Ungdomssektionen*

Vid upptagning och sjösättning

... skall mantågsstöttorna vara nedmonterade. Plattorna på vaggan skall vara smorda och nedfällda vid upptagning, inget letande efter oljekanna för kärva saker. Traktorkommittén

Årsmötet 2005

Årsmötet är i februari 2005 i klubbhuset i Askvik tid meddelas senare. Motioner till årsmötet skall vara styrelsen tillhanda senast 31 december 2004

Sista manusdag för Vårloggen

Vårloggen 2005 utkommer under vecka 12-13. För att det skall fungera med vaktlistor och inbetalningskort är det ett måste att redaktionskommittén har samtliga bidrag senast 24 februari 2005. Manus skickas till Carolin Platzeck, epost carolin.platzeck@rixtele.com

Till ÖBK-u

Ett stort tack till våra duktiga ungdomar, som serverar oss korv, kaffe, läsk och öl under höstupptagning samt vårustningen.

Kristina

PROPELLERN, DEN VERKLIGT TREVLIKA MOTORGÅNGSTÄVLINGEN!

Först och främst vill jag rikta ett jättestort TACK till tävlingskommittén, som arrangerat och gjort årets upplaga av Propellern. Det var en mycket kul och trevlig tävling som man hade gjort.

Jag tror att samtliga deltagande båtar och besättning ställer upp på detta, således inte bara jag som fick vara gast på den vinnande båten. Synd bara att det inte är fler som tar tillfället i akt och är med på denna trevliga och roliga tävling i samband med Höstrusket. Vi var alltså bara två anmälda och deltagande båtar.

Årets upplaga innebar varken att navigera rätt eller hålla sin beräknade snittfart konstant runt en bana. Nej, här gällde det att åka omkring bland öar och kobbar, för att räkna saker på land, svara på kluriga frågor om sjömärken, historia m.m. m.m. Mycket trevligt och kul upplagt.

Den som var ”slö” och inte ville anstränga sig för att gå iland och få svaret, kunde ta hjälp av andra. Så gjordes också av deltagarna, men ack vad vi bedrog oss. Både ”Siesta” och ”Cruis-Tine” med kaptener gick på en ”rejäl mina” av en seglare (Maxi 1050). Frågan var ”när härjade ”Pesten” vid Dalarö Skans? På ön strax norr om

Dalarö Skans finns några kors uppsatta och där står det rätta årtalet. I stället för att gå iland, så frågade vi alltså Maxi'n, som låg på svaj i viken och han talade så säkert om vilket år det stod på korsen. Den rackarn grundlurade oss båda med att ge

oss fel årtal. Typiskt, man kan inte alls lita på dessa seglare, så nu vet vi det.

När vi hade svarat på alla frågor och klurigheter så fortsatte vi ut mot Jungfrufjärden för att se hur det gick för ”sneseglarna”. Några bilder från dessa kan ni se här bredvid.

Slutligen vill jag än en gång tacka för den mycket trevliga motorgångstävlingen som passar för alla typer av båtar, alltså även segelbåtar. Jag hoppas således därför att det är fler, än årets deltagare, som anmäler sig till nästa års upplaga av ”Propellern”. Hjärtligt välkomna att kämpa om det fina vandringspriset som just nu står på hedersplats hemma hos kapten Kerstin och gästen Ulf.

*Gästen på Cruis-Tine
Ulf Sjögren*

Öbk:s styrelse/kommittéer 2004

Adress	Box 3030	Postgiro	619362-7
	136 03 Haninge	Telefon hamnen	500 330 44
	Hemsida: www.obk.se		
Styrelse	Ordförande	Margaretha Björklund	776 23 00
	Vice ordförande	Robert Johansson	501 500 45
	Kassör	Ulf Sjögren	777 63 18
	Hamnmästare	Börje Pahlén	776 18 09
	Sekreterare	Kerstin Sjögren	777 63 18
	Ledamot	Bo Wigle	777 51 11
	<i>(medlemsfrågor, vaktlista, bryggplatser)</i>		
Revisorer	Sammanställande	Esbjörn Wincent	34 41 56
		Björn Sandberg	777 64 30
	Suppleant	Berit Nilsson	77 21 74
Valberedning	Sammanställande	Bengt Fryxell	605 83 55
		Anne-Kristine Elleström	777 96 65
		Nils Holst	745 35 23
Hamnkommitté	Bryggbas Fyren	Kent Lahti	500 212 37
	Bryggbas Båken	Ingvar Eriksson	745 28 98
	Bryggbas Pricken	Lennart Hessling	777 32 62
	Bryggbas Bojen	Anders Lindén	776 07 76
Klubbholmen/klubbhuset		Stig Asplund	777 11 28
Festkommitté		Carina Landegren	777 77 67
		Peter Annamatz	745 06 37
		Monika Lindevall	776 00 21
		Mikael Lindh	776 23 17
Redaktionskommitté	Sammanställande	Kristina Holst	745 35 23
		Lars Johansson	774 44 26
		Carolin Platzek	776 23 17
		Lars Generyd	86 41 18
	Web-master	Ola Persson	754 21 11
Tävlingskommitté	Sammanställande	Håkan Kvist	520 270 52
		Ove Öberg	777 78 08
		Mechthild Kleinschmidt	640 25 29
		Karin Evers	776 19 96
		Johan Norberg	604 17 64
		Jonas Edvinsson	79 85 57
Traktorkommitté	Sammanställande	Lars Schelander	777 18 51
		Gunnar Svensson	777 42 86
Ungdomssektionen	Ordförande	Anders Åhman	776 32 84

PÅ GÅNG!!! PÅ GÅNG!!! PÅ GÅNG!!! PÅ GÅNG I KLUBBEN!!!

Styrelsen tänker till!

Inför nästa säsong finns det tankar på att förstärka strandkanten som ligger mellan Pricken och Bojenbryggan. Syftet med förstärkningen är att förhindra att rasmassor ramlar ned och minskar vattendjupet för de båtar som ligger på de innersta bryggplatserna.

Nils Holst jobbar med sin båttäckning.

Tråkig nyhet!

En båt har tyvärr vält efter senaste ovädret! Lyckligtvis verkar skadorna vara av begränsad omfattning. För att undvika obehagliga överraskningar är det bra om ni då och då under vinterhalvåret kollar att era pallningar och täckningar är i ordning.

Bättre arbetsfördelning!

Alla medlemmar har arbetsplikt! För att effektivare kunna genomföra framtida arbetsuppgifter finns det tankar på att ge respektive brygga avgränsade arbetsområden att ansvara för. Det blir i så fall bryggbasarnas uppgift att inom ramen för arbetsplikten fördela arbetsuppgifterna inom det egna brygglaget. Kom och besluta om förslaget på årsmötet.

Programverksamhet i huset!

Vintern brukar vara allt för lång för båtfarare! För att göra den kortare finns det planer på att med start i januari arrangera aktiviteter i klubbhuset. Kolla då och då på klubbhemsidan för att hålla er uppdaterade.

Mer kontakt efterlyses!

Ni som vill låta andra klubbmedlemmar få ta del av era synpunkter och berättelser kan ta kontakt med redaktionskommittén som hjälper er att få in text och bild i klubbtidningen, såväl positiva som negativa synpunkter är välkomna. Ni behöver inte skriva själv (om ni inte själva vill). Det räcker om ni sätter kommitténs murvlar på spåret så fixar de resten. Adresser till nya kommittén kommer efter årsmötet i februari.

Tills vi syns igen!

En riktigt god jul samt ett gott nytt år!

Redaktionskommittén

Har du båt har vi resten.

Vi har flyttat!

serviser
Båtcentren

Plastimo

Livflottar

Försäljning
och
aukt.service

SIMRAD

GEONAV

MAGELLAN

GARMIN

SILVA

ElektronikCenter

försäljning och installation

Svarvarvägen 8b Länna
www.bataccenten.se 08-777 5200